A°. 1837. N°. 21.

ZONDAG DEN 12den MAART.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den 9 Maart 1837.*

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: WILLEM GARRELFS DIKKENS, *jongman*, geboren te *Nieuwe Pekel* (Provincie *Groningen*), Jager bij het Bataillon Jagers N°. 27, in Garnizoen alhier en FEETJE BAUKE VAN REENEN, Weduwe van den Jager FRANS MARKA, geboren te *Dokkum* (Provincie *Vriesland*), beide van de Roomsch Catholijke Godsdienst.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 8sten dezer, de Nd. Am. Brik *Cadet*, Kapt. E. Babson, naar Boston; lading 231 vaten Malassie.

Den 9den, de Nederlandsche Schoener *Gezaghebber* VAN ROMONDT, Kapt. Engle Heilliger, naar St. Eustatius; lading: 25 vaten Malassie.

Den 10den, de Engelsche Sloep *Mary*, Kapt. P. Payne, naar Demerary; in Ballast.

Idem, het Schip *Phœnix*, Kapt. Jan Christoffel Töpper, naar Amsterdam; lading: 67 vaten en 1280 balen heele Koffij, 11 vaten en 302 balen gebroken dito, 96 balen schoone en 16 balen vuile Katoen.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 6den tot en met den 11den Maart 1837, zijn ingeschreven, als:

BEVALLEN. Den 6den, Maria Magdalena Nieuwlant; *zoon*. Den 8sten, Maria Magdalena Arons; *zoon*. Idem, Elisabeth Bromet, Echtg. van S. Heijmans; *dochter*. Den 9den, Sarah à Cohen, Echtg. van M. Wolff; *zoon*.

OVERLEDEN. Den 8sten, Johannis Christiaan Bocai, oud circa 50 jaren.

EEREDIENST
BIJ DE
HERVORMDE GEMEENTE.

Op Vrijdag den 17den Maart e. k., des namiddags ten *vier* uren, VOORBEREIDING en op den 19den daaraanvolgende, des morgens ten *half negen* uren, BEDIENING DES H. H. AVONDMAALS, onder de leiding van den Wel Eerw. en Zeer Geleerden Heer C. CONRADI.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten van November en December 1836.*)

NEDERLANDEN.

BREDA, 17 *December*. In Zweden worden tegenwoordig de huizen, welke men nieuw oprigt, niet gemetseld, maar gegoten. Dit land bezit de beste kalksoorten; deze kalk nu wordt daar met aluin en zand gemengd, met water vloeibaar gemaakt en vervolgens tusschen twee wanden van planken gegoten, waardoor alsdan de hardste gegoten muren worden verkregen. Na verloop van eenige maanden verkrijgt deze cement de vereischte stevigheid en neemt tegen allen invloed van het weder eene onvernielbare hardheid aan. Zelfs het groote Gotha-kanaal in Zweden heeft aan deze kalk deszelfs blijvende bruikbaarheid te danken. Het door brand vernielde stadje Noversberg, werd na de wegruiming van het puin, door behulp van deze kalk en de daaruit gevormde muren snel weder opgebouwd. De vorm van al de muren der gebouwen werd namelijk door dubbele wanden van planken afgebakend en de daar tusschen overblijvende ruimte met meergenoemde kalk volgegoten. Na weinige maanden, toen deze cement de hardheid van steen had verkregen, werden de planken weggenomen en de muren waren voltooid.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 12 *December*. Men las dezer dagen in den *Courrier* het volgende:

» Wij hebben een brief gezien van een zeer geloofwaardig persoon, die zeer onlangs een mondgesprek gehouden heeft met den President der Vereenigde Staten, waarin hij zijnen Correspondent alhier meldt, dat Generaal Jackson zich zeer sterk over de zaak van het geschil tusschen Frankrijk en Amerika uitgelaten, en gezegd heeft, dat, indien niets meer voldoende uit Frankrijk ontvangen werd, de boodschap van hem, President, een zeer hoogen toon zou voeren. Maar de briefschrijver heeft er bijgevoegd, dat oorlog niet van den President afhangt; en dat, naar al hetgeen hij verneemt, de Senaat een' zeer behoedzamen weg inslaan, en geenszins zal toelaten dat de Vereenigde Staten in een oorlog gewikkeld worden, die de heilloosste gevolgen zou na zich slepen. De opgemelde persoon, die den besten toegang tot inlichting heeft, gelooft niet, dat het tot oorlog zal komen, ofschoon de zaak, zoo als zij nu staat, den buitenlandschen handel belemmert hetgeen het geval zal blijven tot nadat het Congres vergaderd zal zijn, en deze aangelegenheid behandeld en op eene of andere wijze beslist zal zijn geworden."

Sedert dit artikel merkt men over het algemeen minder oorlogzuchtige berigten nopens de zaak van Frankrijk en de Vereenigde Staten in onze bladen op. Zij sporen met kracht die beide landen aan, het gerezen verschil te vereffenen, en zich niet om eenige harde woorden of te groote gevoeligheid, aan de rampen van een oorlog bloot te stellen. Het ministerieel avondblad komt er bij herhaling op terug, dat een oorlog tusschen Frankrijk en Noord-Amerika inzonderheid daarom betreurenswaardig zou zijn, vermits, naar inzien van dat blad, hierdoor de invloed van Rusland alles overwigtig zou worden. Hetzelve laat er inmiddels invloeijen, dat Engeland ook geenszins de toerustingen ter zee, welke thans in Frankrijk plaats hebben, met genoegen kan zien; en het meent dat geenerlei zee-oorlog immer kan uitbreken, zonder tot noodzakelijk gevolg te hebben, dat Groot-Brittannie deszelfs zeemagt ter bescherming van zijnen handel, versterken moet; iets hetgeen niet dan met groote kosten gepaard kan gaan.

FRANKRIJK.

PARIJS, 15 *November*. Ter gelegenheid van het afsterven van den gewezen koning van Frankrijk, wordt reeds het volgende overzigt van zijn levensloop medegedeeld:

Karel X, geboren te Versailles den 9den October 1757, huwde den 16den November 1773, dus nauwelijks 16 jaren oud zijnde, *Maria Theresia* van Savoye, die den 2den junij 1805 in Engeland overleed, na hem twee zoons, de hertogen van *Angoulême* en *Berry*, geschonken te hebben.

De eerste jaren, die hij in de wereld doorbragt, werden door de losbandigheid en wulpsheid gekenteekend, die gedurende de laatste jaren van *Lodewijk XV* bij het Fransche hof, aan de orde van den dag waren.

Toen in 1789 de alarmklok voor het volk geluid werd, wierp de graaf *van Artois* (zooals hij toen genoemd werd) zich als de tegenstander van elke nieuwigheid op. Tot president van een comité in de vergadering der Notabelen benoemd, was hij in strijd met *Lafayette* die er insgelijks deel van maakte, De geringe achting die hij bij het volk genoot, verminderde nog, toen hij den moed had de schandelijke administratie van *Calonne* te willen verdedigen. Het gemor van het volk sloeg tot oproer over, toen hij het edict op het zegel en grondbelasting voorstelde, en zijn vertrek uit het hof van rekening (*cour des aides*) ging toen van niet weinig gevaar vergezeld.

Hij weigerde zijne benoeming in de Staten-Generaal aan te nemen, en verscheen eerst na den 14den Julij in de vergadering, maar weldra afgeschrikt door den voortgang dien de nieuwe denkbeelden maakten, verliet hij in den nacht van den 16den Julij zijne geheele familie en begaf zich met de Prinsen van het huis *van Condé* in ballingschap. Eerst onthielt hij zich te Worms, vervolgens te Mantua, van waar hij de Fransche officieren tot desertie aanzette, terwijl hij de hulp van Keizer *Leopold* inriep. Te Olmutz bewerkte hij een verbond tusschen den keizer en den koning van Pruissen tegen het Fransche volk, en bij den inval der vreemde troepen in Champagne, voerde de graaf *van Artois* een gedeelte der Fransche uitgewekenen aan.

Na den dood van *Lodewijk XVI*, door zijn broeder, den graaf *van Provence* (*Lodewijk XVIII*), tot luitenant-generaal van Straatsburg benoemd, deed *Artois* eene reis naar St. Petersburg, waar *Catharina II* hem hulptroepen beloofde. — Gedurende den oorlog in de Vendée, landde de graaf *van Artois* door een Engelsch eskader beschermd, op het eiland Rhé aan een deed daardoor den burger-oorlog te feller ontbranden.

Onder de keizerlijke regering had de verzoening tusschen den graaf *van Artois* en den hertog *van Orleans* plaats. Zij verschenen te zamen aan het hof van St. James; *Artois* bleef tot in 1813 te Hartwel, bij den graaf *van Provence*, wien hij slechts eenmaal verliet, om een reis naar Zweden te ondernemen; en het was uit dit oord dat zij hun protest tegen de vestiging van het keizerrijk uitvaardigden.

Toen de aftogt uit Moscou plaats had, begaf de graaf *van Artois* zich naar Bazel, ging van daar naar Vesoul en eindelijk naar Parijs. De senaat vertrouwde hem het voorloopig bestuur, totdat *Lodewijk XVIII* de constitutie aangenomen had. Hij teekende het verdrag, waarbij Frankrijk tot zijne oude grenzen van 1792 terug gebragt werd, en gaf aan de vreemde mogendheden al de door de Franschen bezette plaatsen terug. Hij stemde er in toe om de zeemagt en het leger van Frankrijk te verminderen. *Lodewijk XVIII* kwam hierop in Frankrijk; maar op de tijding dat *Napoleon* te Cannes geland was en grooten voortgang maakte, vertrokken de Bourbons in den nacht van den 20sten Maart 1815 naar Gent, waar zij tot na den slag van Waterloo verbleven. Toen kwam de graaf van *Artois* te Parijs terug, werd president van het kieskollegie van het Departement der Seine en van het eerste bureau van de kamer der pairs. Kort daarna de staatkundige loopbaan verlaten hebbende, leidde hij een afgezonderd leven tot na den dood van *Lodewijk XVIII*, wien hij onder den titel van *Karel X* opvolgde.

Ieder een heeft nog te versch in het geheu-

gen, wat er onder de regering van dien vorst is voorgevallen, en hoe hij op den 30sten Julij 1830 van den troon ontzet is, om zulks hier te behoeven te herhalen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT.

In een schrijven van de russische grenzen afkomstig, door een onzer bladen opgenomen, wordt een tafereel opgehangen van de staatkunde des russischen rijks, opzigtelijk deszelfs plannen van uitbreiding in het zuiden en zuidoosten van Europa en Azie. Terwijl men — dus wordt in dit niet onbelangrijk stuk gezegd — terwijl men in westelijk Europa al zijne aandacht vestigt op die handelingen van Rusland, welke de staatkunde dezerzijds het meest van nabij betreffen, schijnt het kabinet van St. Petersburg deze aangelegenheden vooreerst op den achtergrond stellen, en al deszelfs werkdadigheid aan de oostersche betrekkingen te willen wijden. Men zou namelijk teruggekomen zijn van het denkbeeld eener eventuele inlijving van Turkije in het Russische rijk, maar zich bepaald hebben tot een grootsch en zeker plan voor de uitbreiding der russische heerschappij naar het middenpunt van den wereldhandel en der wereldheerschappij. Lieden in hooge betrekking geplaatst waren niet onbekend met een gedenkschrift voor eenige jaren door een' schranderen russischen staatsman voor den keizer opgemaakt, waarin de beweegredenen en gevolgen eener dergelijke staatkunde grondig werden uiteen gezet. er werd daarin onder anderen voorgedragen hoe weinig vruchtgevend en hoe gevaarlijk voor Rusland de verovering en het bezit van Konstantinopel zoude zijn; hoe men dan het verlies van de eenheid des rijks zou te duchten hebben, welligt een maal, ten koste van het eigenlijke Rusland, eene deeling en de vorming van een nieuw Grieksch rijk kon zien plaats hebben; hoe men zich in gedurige oorlogen tegen de westelijke en vooral de zeemogendheden zou zien gewikkeld, en genoodzaakt, zich door geduchte inspanning en uitbreiding aan de zuidelijke en oostelijke kusten der Middellandsche zee staande te houden. Onder veel gunstiger omstandigheden daarentegen zou Rusland zijne magt en heerschappij vergrooten, indien het dezelve regtstreeks naar de zijde van Indie rigtte. Hier kon geen Europesche magt Rusland op den voet volgen, en aan het doel geraakt, had men slechts een oorlog met Engeland, welks uitslag niet twijfelachtig kon zijn, te wachten, door welken de wereldheerschappij in handen des keizers, en de wereldhandel in die der russische natie zou geraken. Bombaij kon zoo goed tot Rusland behooren zonder de eenheid van het rijk te breken, als het nu in Engelands bezit is, zonder de britsche nationaliteit te schaden. Als middel ter bereiken van dit doel moest hoofdzakelijk dienen, het onbetwist bezit van de kusten der Kaspische zee en der bergpassen van den Kaukasus, overwegende invloed in Perzie, en aantrekking der christelijke bevolking van Middel-Azie naar de op Turkeije en Persie veroverde gewesten en zoo moest aldaar de kern eener Russische magt gevormd worden, om van daar de verovering van Indie voor te bereiden.— Deze wending der staatkunde van Rusland was voor de wereldgeschiedenis eene daadzaak van belang, en verklaarde vele verschijningen der diplomatie in den laatsten tijd.

ADVERTISSEMENTEN.

TRANSPORTEN.

(7906) Den 1sten Maart 1837. SIMIRE van VAN COPEREN, aan NELLIE van MINHARD, van het Erf en daaropstaande Gebouwen, gelegen aan de *Prinse Straat*, La. D. No. 852*b*.

Den 2den. Exploicteur bij het Geregtshof, aan MOSES DEL PRADO, (nu Boedel) van den Houtgrond *Nieuwzorg*. gelegen aan het pad van *Wanica*; aangekomen hebbende F. C. F. HOMEIJER.

Den 8sten. M. A. KEIJSER, Vendumeester, aan W. W. VAN DE LEUV, van het Huis en Erf aan de *Steenbakkerij Straat*, La. D. No. 301; aangekomen hebbende den Boedel LIVIA van BOHL.

Idem. Denzelven als voren, aan E. J. S. STUGER, van de Erven aan de *Waterkant* en hoek van de *Heiligeweg*, La. C. No. 1. en La. C. No. 114; aangekomen hebbende den Boedel J. C. STUGER.

Idem. Denzelven als voren, aan denzelven, van het Erf aan de *Heiligeweg*, La. C. No. 2; aangekomen hebbende voornoemde Boedel.

Idem. Denzelven als voren, aan J. A. VOIGT, van het Erf aan de *Heiligeweg*, La. C. No. 5; aangekomen hebbende dezelve Boedel.

Idem. Denzelven als voren, aan E. J. S. STUGER en J. F. FAVEREIJ, van de Plantaadje *Broedersgift*, gelegen aan de rivier *boven Commewijne;* aangekomen hebbende dezelve Boedel.

Den 9den Maart. Exploicteur bij het Geregtshof, aan THs. BUTTLER PARRY, van het Huis en Erf, gelegen aan de *Knuffelsgracht*, La. B. No. 145; aangekomen hebbende den Boedel SIMON ABENDANON.

Paramaribo den 10 Maart 1837.

WENTHOLT.

(2602) Op aanstaande Dingsdag den 14den dezer, des namiddags 4 uren, zal de ondergeteekende ten zijnen huize publiek verkoopen:

De HOUTGROND *ZORG EN VRIJ* en achterland *DE DANKBAARHEID*, gelegen aan het pad van *Wanica*, met *GEBOUWEN* en *twee* daaraan behoorende *SLAVEN;* — voorts

19 Stuks *SLAVEN*, gewerkt hebbende op gemelden Houtgrond, — een opgeboeid *CORJAAL* en eenige *GEREEDSCHAPPEN;* liggende het Corjaal in de *Steenbakkers Gracht*.

4 Stuks *SLAVEN*, aankomende den Heer A. F. GERDEMAN qq.

3 Dito dito, aankomende den Heer M. G. VERVUURT; — hebbende deze 7 stuks, het laatst gewerkt op de Plantaadje *de Herstelling*, in *Saramacca*.

3 Dito dito, behoorende aan Mejufvr. C. A. ZEEGELAAR.

2 Dito dito, behoorende aan den Heer P. VAN LEEUWEN.

2 Dito dito, behoorende aan Mejufvr. M. RAATGEVER; — en eindelijk

Een *vier-riems* opgeboeid *CORJAAL*, van Wanehout, liggende achter het Erf van BEJA van J. H. SAMSON, aan de *Saramacca Straat*.

Paramaribo den 11 Maart 1837.

S. F. FLU.

(10680) M. A. KEIJSER, Vendumeester, zal op Woensdag den 15den dezer, des namiddags *vier* uren, ten huize als voren, continuëren te verkoopen, voor rekening van GEBROEDERS BRONKHORST:

Stukgoederen, Bloedkoralen, Diamante Ringen, Dame Blauhes en diverse Bijouterien, O. I. Porceleinen, en wat verder ten voorschijn zal worden gebragt.

(10682) BELANGHEBBENDEN worden hiermede verwittigd, dat de geïnterresseerdens in den Boedel nu wijlen den WelEd. Heer EDWARD CONOLLY; deze Boedel, benevens de Plantaadjen *BOXEL* en *MARYSHOPE* hebben overgenomen, na voorafgaande volledige acquit en decharge aan de Executeuren.

Paramaribo den 11 Maart 1837.

RICHd. O'FERRALL Jr,
Gewezen overgebleven Executeur.

WORDT IN HUUR GEVRAAGD:

(10681) Eene *KOKIN* en *WASCHMEID* tevens; — adres ter dezer DRUKKERIJ.

Paramaribo den 11 Maart 1837.

(2114) De ondergeteekende informeert allen en een iegelijk, die het nu of in vervolg van tijd zal mogen aangaan, dat hij de Procuratie op den Heer C. F. COUPIJN, vroeger gepasseerd, sedert den 1e. Januarij 1836, weder heeft ingetrokken; als mede, dat, die op den Heer J. F. LEIJSNER, ook op den 29e. Augustus van hetzelfde jaar is vervallen, en alzoo beide personen van hunne betrekkingen als *Gemagtigden*, elk afzonderlijk zijn ontslagen, als nemende hij zelf zijne zaken waar; en aldus wordt een ieder verzocht geene Goederen hoegenaamd, dan tegen eigenhandig geschreven requisit af te geven.

Paramaribo den 9 Maart 1837.

JOHAN MATHIAS KARG.

Letterkundige en Wetenschappelijke Nieuwstijdingen.

De Koning van *Beijeren* heeft aan den Beeldhouwer Woltreck uit *Dessau* en kolossal marmeren borstbeeld besteld van den dichter Graaf Platen. Dit beeld zal te *Munchen* in de zaal, aan beroemde mannen gewijd, geplaatst worden.— Op de thans te *Berlijn* plaats hebbende tentoonstelling van Beeldende Kunsten, trekt bijzonder de aandacht eene schilderij van Th. Hildebrand, voorstellende *de Zonen van Eduard*, waaromtrent nog bovendien de volgende zonderlinge omstandigheid verhaald wordt. Toen de schilder zijn stuk vervaardigde, achtte hij het noodig, om het model, 't welk hij daarbij gebruikte, te omhangen met de zijden *tricots* welke de oudste der prinsen op de schilderij draagt. Hij bestelde deze bij een' Modehandelaar te *Dusseldorf*, genaamd Tyrrell. Deze; vernemende tot welk doel hem die bestelling gedaan werd, toonde zijne hoogste verwondering, dat juist hij tot die levering gekozen werd, zonder dat de kooper de reden dier bevreemding vermoeden kon. Weldra echter vernam men, dat de man, die op last van Richard III de kinderen van Eduard in den Tower te *Londen* vermoord heeft, naderhand genoodzaakt is geworden naar het vaste land de vlugt te nemen, en dat de koopman, die thans het tooisel geleverd heeft, om naar hetzelve een der vermoorden in het kunsttafereel te versieren, in eene regte lijn afstamt van den moordenaar der kinderen van Eduard.

Wanneer de Akademie der Wetenschappen van het Instituut van *Frankrijk* een schriftelijk bewijs van phijsiologische belangstelling geeft in eenig voorwerp, dan kan niemand het ten kwade duiden, dat daarvan onder de wetenschappelijke berigten eener Courant melding wordt gemaakt, al is het overigens een voorwerp meer van nieuwsgierigheid, dan van wetenschappelijk belang. Het hier bedoelde voorwerp is een thans te *Parys* zich bevindende dwerg, genaamd Matthias Gullia. Dit persoontje, in een dorp in *Illyrië* bij *Triest* geboren, is thans 22 jaren oud. Zijne moeder leeft nog, hoewel die reeds 50 jaren oud was, toen zij Matthias ter wereld bragt. Toen hij den ouderdom van 5 jaren had bereikt, was hij 2 voet en 10 duim lang, en sedert dien tijd is hij niet meer gegroeid, zoodat dit volwassen menschenkind niet veel grooter is, dan eene kolom van het Engelsche dagblad *the Morning Chronicle*. Wat het bijzonderste in hem is, is de volkomene evenredigheid, waarin al de deelen zijns ligchaams ontwikkeld zijn, en zelfs decraniologen en phrenologen zullen of zijnen schedel niet eene verhevenheid missen, zoodat er hoegenaamd niets wanstaltigs in hem is, maar hij zich vertoont als een miniatuur-mensch, met bevallige manieren en een aangenaam voorkomen. Matthias Gullia, die sedert drie jaren verscheidene streken van *Italië* en *Duitschland* doorreisd heeft, is een groot liefhebber van de jagt, waarin hij zeer behendig is. Zoodra hij eene genoegzame som gelds zal verzameld hebben, is hij voornemens te *Weenen* eene herberg op te zetten en zich in den echt te begeven met een zestienjarig meisje, Rosa Padovani, die juist één duim grooter is dan haar minnaar.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.